

se mu jermenček raztrga. Krepka kletev se izmota iz njegovih ust. Tretji se hoče umiti, pa mu milo odleti daleč pod posteljo. Mesto da bi ga hitro spravil izpod postelje, mora prej parkrat zakleti. Neki mlad kmet je oral in med oranjem klel, da se je kadilo. Nekdo ga je opozoril, da je to s krščanskega stališča grešno. Pa je menil kmetič: »Saj ne mislim resno.« — »Potem pa si podoben psu, ki laja proti mesecu!«

Najhujše pa je to, da se kletev nekako podeduje od roda do roda: kakor starejše ptice pojejo, tako mladiče naučijo. In prav to je napotilo nekatere države, da so vpeljale kazni za javno preklinjanje. To je storila pred leti Anglija. Hrvatska vlada je pred svetovno vojno izdala naslednjo naredbo: »Grda navada preklinjanja se je tudi med šolsko mladino razširila v strahotni meri. Opaža se, da ne samo odrasli, marveč tudi šolarji na javnih prostorih z brezobzirnostjo, ki spričuje mehanično navado, izgovarjajo med najbolj običajnim razgovorom kletvice, s katerimi preklinjajo Boga, svetnike, križ itd. Sveta dolžnost je ne samo posameznikov, marveč oblasti, zlasti pa tistih, ki nadzorujejo vzgojo mladine, porabiti vsa sredstva, da se iztrebi to zlo, ki je vsakemu pametnemu človeku in tudi narodu v sramoto. Zato se pozivajo občinski uradi in učitelji, da obračajo temu zlu posebno pažnjo, da poučijo mladino o ostudnosti te grehote ter vsak slučaj strogo kaznujejo.« Zelo pametna in umestna uredba, potrebna danes desetkrat bolj ko v prejšnji dobi, in sicer za Slovenijo ravno tako kakor za Hrvatsko in za druge pokrajine! Preklinjanje je sramota za izobražen narod. Naj se tega zavedajo pristojne oblasti, naj store svojo dolžnost vzgojitelji mladine, naj prosvetne organizacije priredijo križarsko vojno zoper preklinjanje!

*

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori na binkošti, dne 20. maja,

v svoji dvorani po večernicah ob treh popoldne materinski dan. Uljudno vabi vse svoje znance in prijatelje od blizu in daleč, predvsem pa vse matere in druge, ki čutijo v svojih srcih globoko ljubezen in spoštovanje do matere in razumevanje neskaljenih, nedolžnih oči otrok, najljubših prijateljčkov samega Sinu božjega, naj ne zamude izredno lepe prireditve. Proslava je en sam slavospev dobrim našim materam, ki mora po pestrem in ljubkem programu vsakemu seči v srce. Je pa ta proslava dvodelna: proslava zemeljske matere, ki doseže svoj cilj v deklamacijah od najmanjših materinih ljubljencev, dalje v dveh prizorih p. Evstahija: »Potrpeti je treba z otroki« in »Pismo« ter materinskih pesmi, ki jih poje moški, mešani in ženski zbor. Proslava nebeške Matere pa pride po deklamacijah in prizoru, kjer Jezušček išče cvetk za svojo Mamičko, ljubko do izraza. Vkljub pestremu programu bo proslava kratka, pa ne zamudite!

Ormož. Prosvetno društvo od Sv. Tomaža vprizori na binkoštno nedeljo ob 16. uri v kletarski dvorani v Ormožu zanimivo Nušičevo igro »Gospa ministrovka« v 4 dejanjih. Na svidenje!

Vuhred. Malokdaj Vam imamo kaj poročati iz našega kraja, a še to so same žalostne vesti. — Tako Vam danes poročamo, da smo pokopali svojega dobrega župnika. Nad 23 let je bil med nami ter si s svojo dobrohotnostjo pridobil našo ljubezen. Ze več let so razne bolezni mučile našega g. župnika, dne 7. maja pa je po hudi srčni napaki srčna kap mu pretrgala nit zemeljskega življenja. Pokopali smo ga v sredo križevega tedna. K pogrebu je prišlo deset duhovnikov in veliko ljudstva iz domače in tudi sosednjih župnij. V cerkvi so bile najprej molitve duhovnikov, potem sv. maša g. vuzeniškega dekana Hüttnerja in ganljiv govor g. breznškega župnika o oblasti, ki jo je duhovnikom izročil Kristus. Na pokopališču so govorili gg. vuzeniški dekan, poslanec Pahernik in trgovec Minarik. Zapeli pa so v slovo: pred župniščem vuhredski, v

Velika Nedelja. Na pobudo Katoliške akcije priredi Bralno in izobraževalno društvo »Mira« v Veliki Nedelji na binkoštni pondeljek dne 21. maja, ob treh popoldne, na grajskem dvorišču velik pevski koncert. Sodelujejo pevski zbori dekanjskih župnij. K obilni udeležbi vabi: Bralno in izobraževalno društvo »Mira«.

Središče ob Dravi. Z veseljem smo pričakovali dneva, kdaj se nam Društveni dom zopet odpre. In dočakali smo, ker nam je banska uprava v Ljubljani pravila odobrila ter smo ustanovili društvo »Narodna prosveta«. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da v velikem številu pridno zahajajo k igram in predavanjem, ki se bodo izvajale na našem odru. Otvoritev Društvenega doma se vrši na binkošti, obenem združena s krasno igro »Črnošolec«, drama v petih dejanjih. Igra je vzeta iz kmečkega življenja in je pretresljive vsebine. Ker bo predstava dolgo trajala, se prične točno ob treh popoldne. Zato prosimo točne udeležbe. Med odmori bode igral tamburaški zbor. Predprodaja vstopnic je pri g. Jankotu Štamberger, na dan prireditve od 8. ure zjutraj naprej. Vstopnina znaša: sedež 5 Din, stojišča 3 Din. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

cerkvi in na pokopališču pa ribniški pevec! Naj počiva v miru pri nas naš dobri gospod! — Za upravitelja naše župnije je imenovan g. marenberški dekan.

Vuhred. (Pokojnemu g. župniku Henriku Hrašovec v spomin!) Bil je najlepši spomladanski dan, v bujnem mesecu maju, a nad idiličnim Vuhredom ob šumeči Dravi je v sredo, dne 9. maja, plavala tuga in žalost: Vuhred se je za vedno poslavljal od svojega ljubljene g. župnika Henrika Hrašovec in možje Pohorci so jokali. 24 let župnikovanja tukaj bi poteklo letos dne 1. decembra, 50 let mine v jeseni, ko je bila postavljena planinska roža, gotska župna cerkev tukaj, ne prve in ne druge obletnice mu ni bilo usojeno dočakati. Doma iz solčnih Slovenskih goric iz lepe Prlekije, od Sv. Jurija ob Ščavnici, počiva sedaj ob vznožju zelenega Pohorja. Iz časa svojega službovanja se je rad spominjal Šoštanja in lepih Pernic. Počivaj v miru!

Marenberg. Pred kratkim se je zgodila v Zgornji Vižingl huda nesreča. Posestniški sin Ivan Kelenberger je nalagal steljo na voz,

izpod šak človeško telo. Pograbil sem neznanca trdno za noge, da je veknil in mi celo zaupal, da je na pristavi za svinjskega pastirja. Ob pojavu tolovajev v Bakovcih je utekla grajska služinčad. Njemu so veleli na seno, da bi vsaj živino odvezal, če bi začelo goreti.

Razveselil sem se nedolžnega človeka. Na mojo lepo besedo je ostal na senu. Pojasnil sem mu, da sem se oglasil v grajski kleti s poštenim ter potrebnim namenom in ne kot ropar in požigalec! Beseda je dala besedo, čutara naju je tako zblížala, da sva v objemu trdno zaspala.

Pozno zjutraj me je vzdramilo glasno govorjenje. Omencal sem si oči, sedel ter čakal, da se mi je vrnil spomin. Spal sem na kozolcu, kjer je bilo shranjeno seno prav zgoraj, ob straneh so se sušili snopi. Polukal sem previdno skozi lino. Pod kozolcem je mrgolelo vražjih Krucev in služinčadi. Vsi so se drenjali krog mojega konja in bili mnenja, da mora tičati nekje blizu tudi njegov gospodar.

Pasje duše madžarske, kar vsuli so se proti onim stopnicam in vsak je skušal biti prvi na seniku. Samopomoč je bila na mestu. Če se ne ubranim, me bodo nataknili na kolec, da se bom vical pri živem

telesu za požig in pokolj v Bakovcih. V vsej naglici sem zažabil za pastirjevo gorjačo in počakal pri odprtini, da sta se prikazali dve glavi. Zamahnil sem na moč — treskl je odjeknilo z obeh betic — Čuti je bilo torkljanje po lesenih stopnicah in prilet cap — cap — na ilovnata tla — —

Spodnji so zagnali krike do Jezusa in Marije! V svesti sem si bil, da kar tako na naglo in praznih rok se me ne bo lotil nikdo več!

Ozrl sem se okrog po senu. Pogled mi je obvisel na trdo smrččem pobratimu — svinjskem pastirju. Siromak pijani je bil na mah slečen in že tudi v preobleki veržejskega strelca. Pastirske cote sem zavlekel po sebi, si opasal kravji rog in prešinila me je še misel: Draša, sedaj in urno, sicer bo po tebi! V pastirskem capju sem se spustil med množico, ki je vpila vame: »Svinjar, koliko Veržejcev je na seniku?«

Odrezal sem se, da samo eden s sabljo in puško!

Vsi so me imeli za pastirja. Nikdo mi ni sledil. Ustavil sem se pri svinjski ograji ter zatrobil v kravji rog. Svinje so se odzvale z glasnim buh — buh — in za menoj v krdelu na pašo.

radi tega pošiljam s čekom denarno kazni, katero bi bil moral plačati, če bi me bil opazil ter naznanil policist.«

Današnja lahkovnost.

V ameriških Združenih državah je prerokoval l. 1930 na podlagi zvezdoslovnih računov g. Viljem Fogeraux, da bo oktobra omenjenega leta konec sveta, ker bo začela naša zemlja ob drugo zvezdo. Prerok je začel graditi veliko betonirano podzemljsko klet, v kateri je hotel oteti pred splošnim poginom vsaj nekaj ljudi. Od vsakega pribežnika je zahteval kot prispevek k zgradbi kleti 500 dolarjev in

v katerega so bile vprežane krave. Krave pa so zdijvale proti domu. Pri domu pa so naglo zaokrenile ir. Ivan je z glavo zadel ob steno. Po dvakratni obisku domačega g. zdravnika je bil odpeljan v slovenjgraško bolnico, kjer je dne 5. maja umrl. — Trgovino je otvoril dne 1. maja v našem trgu g. Rih. Cmork. Sedaj imamo v trgu sedem trgovin. — Za roarenberškega kaplana in kateheta je imenovan g. Podgornik Franc, dosedaj kaplan pri Sv. Trojici v Halozah. Dosedajni kaplan g. Pušnjak Bogomir pa je prestavljen v Vojnik za 2. kaplana in kateheta.

Sv. Primož na Pohorju. Po nebeško plačilo je odšla blaga in ljudomila Ledinikova mati Uršula Ledinik, stara 77 let. Dasi šibke postave, ji je Bog naklonil lepo starost, da je mogla čimdalje skrbeti za Ledinikovo lepo posestvo. Mož ji je umrl že leta 1918, nato ji je smrt pobrala zaporedoma vse otroke, eno hčer in tri sinove. Od teh sta si dva nasledovala na posestvu. Rajna je veliko storila za cerkev in za uboge. Ob veliki udeležbi ljudstva smo jo pokopali v pondeljek dne 7. t. m. Sprevod je vodil g. kaplan Alojz Pajtlar, brat sedanjega posestnika. V jedrnatih in iskrenih besedah je v imenu rajnice vzel slovo od hiše naš vrli ključar in župan g. Peruš. Na grobu se je čednosti rajne spominjal g. župni upravitelj. Letos smo položili k večnemu počitku že tri stare gospodinje. Poleg omenjene že prej p. d. Puščavnikovo in Tratnikovo mater. Naj počivajo v miru!

Fram. Dne 7. t. m. je umrl Andrej Šmirmaul, posestnik in bivši večletni občinski odbornik. Izredno veliko prijateljev in znancev ga je spremilo k počitku; saj je bil pokojni priljubljen in spoštovan radi svojega odkritega značaja in velike dobrotljivosti. V srca so nam segle pretresljive besede, s katerimi se je v imenu vseh poslovil od pokojnega g. Ivan Greif, župnik iz Turnišča. Pevski zbor je zapel na domu in pokopališču žalostinko, saj je bil pokojni velik prijatelj cerkvenega petja. Naj počiva v miru, težko prizadeti družinici pa naše iskreno sožalje!

Spodnja Poljskava. V nedeljo dne 6. maja smo do solz ganjeni izročili ob obilni udeležbi občinstva materi zemlji blagega in splošno priljubljenega posestnika, zadnji čas prevžitarja, Franca Koban v starosti 67 let. Rajni

je bil pridren in skrben gospodar na lepem posestvu blizu farne cerkve. Vse ga je spoštovalo radi njegovega mirnega in blagega značaja. To dejstvo je omenil domači g. župnik v svojem govoru ob odprtem grobu, v katerem je proslavljal njegove kreposti in lepe lastnosti. Rajni je bil veren in odločen krščanski mož in v tem oziru lep zgled vsem vaščanom. Svoje otroke je vzgojil strogo v krščanskem duhu, v njegovo hišo so zahajali le krščanski časopisi: »Slovenski gospodar« in »Bogoljub«. Zadnje leto se ni počutil več trdnega, začutil je v sebi kal bolezn, katera ga je priklenila nekaj časa na bolniško posteljo. Skrbno je pa prej vse uredil za ta in oni svet. Izročil je posestvo sinu Francetu, ki je pred leti dovršil kmetijsko šolo v St. Juriju ob južni žel; tako je že itak lepo urejena kmetija dobila pridnega in kmetijsko strokovno izobraženega naslednika. Blagopokojnemu ni bilo določeno, da bi dalje časa po življenjskem trudu užival pokoj na stara leta. Ljubi Bog, ki mu je bil rajni iz srca vdan, je hotel drugače: odkazal mu je večni počitek tam, kjer je rajski mir in veselje nad zvezdami, kjer že bivata dve hčerki rajnega in se zdaj veselita v družbi svojega očeta. Spavaj v miru, dobri krščanski mož! Ostalim, žalujoči ženi, sinovom in mlademu gospodarju Francetu pa naše odkrito sožalje!

Vrhole pri Laporju. Zvonovi župne cerkve v Laporju, podružne cerkve v Kočnem in tudi podružne cerkve sv. Lucije v župniji Studence pri Poljčanah so naznanili, da nas je zapustila za vedno nad vse dobra žena in ljubha mamica peterih majhnih otročičev. Terezija Robar v 40. letu svoje straosti. Nikdar ni poznala krega ali sovraštva s sosedi. Do siromakov je bila polna usmiljenja in dobrotljivosti. Bela žena je zamahnila koso ter jo pokosila dne 7. maja zvečer ob 8. uri. Kako je bila priljubljena, je pričal njen pogreb dne 9. maja. Marsikatero oko se je zasolilo. Nekaj lepih besed v slovo sta spregovorila tamkajšnji bližnji sosed pri hiši žalosti in njen brat orožniški podnarednik Lovro Steinberger. Pokojno priporočamo v molitev. Preostalim naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 30. aprila se je poročil vrli mladenič Viktor Rajšp, posin iz Drvanje, z mladenko Anko Krajnc iz

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Srce Marijino							
cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	36—	44—	56—	62—	94—	102—	110—
Marija Brezmadežna							
cm	20	25	30	30	30	42	60
Din	44—	56—	70—	80—	62—	150—	300—
Lurška Marija							
cm	17	20	25	30	37	42	50
Din	36—	44—	56—	80—	102—	125—	160—
Marija z Jezuščkom							
cm	25	40					
Din	66—	150—					

Pri naročilu napišite velikost in ceno. Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Trstenika. Ustanovila sta si novi dom na Drvanji. Bog daj novemu paru obilo sreče in blagoslova!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tako praznično ozaljšano že dolgo ni bilo pri cerkvi Sv. Bolfanka, kot zadnje nedeljo meseca aprila. V svojo sredo smo namreč sprejeli novega, že težko pričakovanega g. župnika. Krasno vreme je omogočilo vsestranske priprave za čim lepši sprejem. Novega dušnega pastirja je pričakala velika množica domačih in celo sosednjih faranov. Njegov prihod v nedeljo popoldan je pozdravil g. Razbornik Ivan, urbanski župnik kot dosedajni naš provizor, in končno zastopniki vseh družb in društev, ki jih imamo. V zelenjem in s cvetlicami okiñčani cerkvi so bile nato prve večernice novega g. župnika. Večerna bakljada in podoknica je bila v počastitev novemu pastirju naših duš. Prihodnji dan je bila ob pol 11. uri dopoldne slovesna umestitev g. Letonja Franca kot župnika pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah. Slovenska služba božja je bila opravljena ob številni asistenci mnogih povabljenih duhovnih gospodov. Vsi farani želimo novemu gospodu

mu je dovolil, da lahko shrani v sigurnem zavetišču tudi svoje dragocenosti. Nad 200 lahkovornežev je plačalo po 500 dol. in je zaupalo preroku tudi zlato in razni nakit. Ljudje so se pripravljali, kakor bi se mišili vkrcati v Noetovo barko. G. Viljem Fogeroux je naenkrat izgini neznan kam. Z njim vred je skopnelo 100 tisoč dol. in vse mu zaupane dragocenosti. Opeharjeni Sev. Amerikanci še danes zamanj čakajo na — zvezdo repatico, ki bi naj uničila našo majko zemljo!

Najkrajše ime.

Morn. načelnik francoskega mesta Cherbourg je v činu admi-

Pobeg se je doigraval posrečeno. Bil sem prepričan, da bom pripeljal v Verzej celo svinjsko trajbo, ko sem zadel za Dokležovjem na močen oddelek krucevke konjice. Po izmenjavi vprašanj, kod in kam, sem jim natvezel, da ženem v Ižakovec k nerescu več prasic. Same bi nikakor ne šle tako daleč, sem moral pač s celo trajbo na pot.

Duše tolovajske, verjeli so mi in mi pustili, da sem tulil na rog ter zavil s svinjami ne v Ižakovec, pač pa v Verzej. Ščetinarji so bili tako poslušni rogu, da so mi sledili v vodo, splavali preko in z vsem svinjskim blagom sem se pojavil v — Verzeju.

Verzejski strelci so se vrnili praznih rok; jaz trobentač s celo trajbo svinj. Toliko še povem, da smo hodili vsi moški Verzejci mesece in mesece z mastnimi mustačami, Verzejke so imele špeha in masti kakor nikoli prej in ne pozneje.

Kaj so počeli Kruci s pravim pastirjem? Radi njegove usode me ni nikdar grizla vest. Pobratimstvo sva sklenila v temi in pri vsebini moje čutare. Zamenjal sem dobro obleko za ničvredne cunje. Kaj takega bi mi ne zameril niti turški Alah, kaj šele naš — neskončno usmiljeni in dobrotljivi Bog.

Drašek je poplaknil svoj doživljaj. Obljubil je ob priliki kaj več iz obilne zaloge istinitih vojnih spominov.

Cele tri dni ni bilo nobenega Kruca na spregled. Niti od daleč se ni bližala kaka ponovna nevarnost. Več kmetov je ostavljalo tabor po jutrih in hodilo gledat k živini po goricah in raznih skrivališčih. Krucev od nikjer — a tudi Verzejcev ne, da bi javili kot odgovor na grmado popolen poraz sovražnika. Četrto jutro so pozdravili tabor žalostne Matere božje, kakor bi bili pognali v noči iz tal, ne verzejski strelci — krucevski topovi! Sovražniki so pripeljano orožje zakopavali in obdajali z zakopi na treh gričih od ormoške strani. Cevi treh topov so bile precej dolge — znamenje, da bodo iz varnosti pred v zemljo zabitimi koli in brez nevarnosti vrole smole skušali zrahljati jeruzalemski tabor, da bo sčasom omehčan brez nadaljnjih izgub za naskok in zavzet. Kruci se niso pustili ugnati v kozji rog od miklavških kmetov. S strelji iz dalekonosnih topov so hoteli prisiliti branilce k predaji.

mного let v božjem blagoslovu, v zdravju in zadovoljnosti v naši sredini! Bog živi!

Sv. Trojica v Slov. goricah. (Smrt vzorne matere.) 67 let življenja ji je namenil Bog, 14 otrokom je dala življenje, 10 jih je odgojila in razšlj so se ji v svet, da se nikdar več niso našli ob svoji mami Ani Šalamun, katero so položili prejšnji teden k večnemu počitku. V Zagrebu, Gradcu, Mariboru in drugod bijejo njeni otroci življenja boj, niti na grob niso zamogli priti vsi in za enega je že mrtvi materi prišlo žalostno sporočilo, da leži v bolnici v Mariboru, ker si je zlomil obe roki.

Veržej. Nepozaben nam bo ostal letošnji 6. maj, ki smo ga preživel v dragem Marijanišču v Veržeju. Takrat je salezijanski zavod proslavil prvokrat tako slovesno sv. Janeza Boska, ustanovitelja salezijanske družbe. Za duhovno pripravo tega dne se je vršila slovesna tridnevna s pridigami zjutraj in zvečer o don Boskovem življenju. — V soboto so pričeli prihajati romarji od blizu in daleč v Marijino kapelo, ki se je to pot oblekla v slavnostno obleko. Z glavnega oltarja je ljubeznjivo zrla podoba velikega vzgojitelja in očeta: novega svetnika. Ganljivo je bilo gledati pobožne romarje, zatopljene v zaupno molitev v milostni kapelici Marije Pomočnice, kjer je bila razpostavljena relikvija sv. Janeza Boska. Nepopisno lep se je nudil pogled zvečer po pridigi. Ko se je zmračilo, je Marijanišče, ovenčano in okrašeno z zastavami, zablestelo v bajni razsvetljavi; in razvila se je procesija z lučkami, kar je milino tega večera le še povečalo. — Drugo jutro ob peti uri je bila peta sv. maša z blagoslovom, med katero se je neprestano delilo sv. obhajilo. Koliko duš je to jutro obiskal dobri Zveličar! Po pridigi so sledile svete maše do pol 10. ure. Zadonela je godba in na vzvišen prostor pred oltarjem, ki je bil postavljen na prostem, je stopil mil. g. stolni prošt mariborski dr. Maks Vraber. Z njemu lastno vneseno besedo je poveljeval novega svetnika in nato njemu v čast služil slovesno pontifikalno mašo. Ob 11. uri se je v kapeli vršil shod salezijanskih sodelavnikov. Popoldne ob pol treh nam je vlč. g. duhovni svetnik Franc Sal. Gomilšek, dekan šentlenartski v Slov. goricah, v ognjevitom govoru še enkrat predstavil sv. Janeza Boska in nas spodbujal k posnemanju.

Narodni praznik na Poljskem so praznovali dne 3. majnika.

Janez Bosko, svetnik! Posnemajmo ga, se je razlegalo v pridigah, tako je odmevalo pa tudi v srcu ogromne množice, ki se je po podanski pridigi uvrstila v dolgo procesijo. Za številno vrsto mož in mladeničev so korakale čete veržejske garde in lepo število požarniških oddelkov iz celaga okoliša. Vsa čast zavednim don Boskovim častilcem! Tudi Marijine družbe iz Male Nedelje, iz Sv. Križa na Murskem polju in iz Veržeja s svojimi zastavami zaslužijo za svojo požrtvovalnost in za številno udeležbo najlepšo zahvalo. Don Boskov kip, ves v cvetju, s katerim so ga ob vznožju okinčale dobre sodelavke, se je nežno odražal med belooblečenimi otroci in malim klerom, ki mu je sledila duhovščina. Posebno pozornost je vzbudilo lepo število duhovnikov iz sosednih župnij z mil. g. marib. stolnim proštom na čelu. Saj je bil domala ves ljutomerski dekanat častno zastopan. Po procesiji blagoslov v Najsvetejšim in zahvalna pesem. Naj duh sv. Janeza Boska zajema veliko širše množice; naj živi med nami in vnema naša srca v ljubezni do Boga in za rešitev duš! — Praznik Marije Pomočnice se bo

letos v Marijanišču obhajal dne 27. maja, na kvaterno nedeljo, z istim sijajem kot praznik Marijinega apostola, sv. Janeza Boska. Ze sedaj vabimo častilce naše nebeške Mamice, dobre in mogočne Pomočnice. Pridite v obilnem številu mladeniške in dekliške Marijine družbe z zastavami. Pridite vsi, ki trpite, k svoji Materi, ona vas bo blagoslovila!

Polzela. Odbor za obnovo Gore Oljke se najlepše zahvaljuje Hranilnici in posojilnici v Braslovčah, ki se je na občnem zboru spomnila tudi naše lepe božje poti in dala v ta namen lep znesek 1000 Din. Bog plačaj! Drugi posnemajte!

Polzela. Mnogo zanimivega in poučnega se dogaja zadnji čas v naši občini. Delo v bivšem Prosvetnem domu sploh počiva; skušamo pa se gospodarsko dvigniti. Pripravlja se elektrifikacija cele občine, izvzemši Gornji Podvin in hrboviti del Založ. Sestavil se je odbor iz zastopnikov občine in interesentov. Vršil se je že sestanek vseh interesentov, na katerem se je predvsem razmotrivalo o finančnem kritju za izvedbo načrta. Stavljeno so bili razni predlogi, ki so si glade kritja, kakor

Župnik Stariha je opazoval s strahom kot večak topniške priprave in se zavedal dobro, da ne bodo kljubovali granatam zakopi in razleta karteč ne bodo vzdržale na daljši čas ženske z negodno deco. Predno bodo zabobneli prvi streli iz kanonskih žrel in predno se bodo zasadile prve granate v z zemljo osigurano trdnjavo, bo treba poklicati potom sla na pomoč Veržejce. Sicer bodo poginjali zadnji ostanki jeruzalemskih braniteljev med nebom in zemljo, nasajeni na kole. Poveljnik je sklical v cerkev posvet bojnikov in jim zaupal brez ovinkov, kako bo, če bodo pričeli bruhati med nje topovi od treh strani smrt. Edino rešilno upanje so še veržejski strelci. Javiti se mora iz njih vrst kak mlajši, da se bo preplazil skozi obroč oblegalcev in ponesel »hauptmanu« od njega napisano pismo.

Ni bilo zajcev med Miklavčani, katere bi bilo treba prigovarjati ali celo siliti v tako tvegano podjetje, kakor je bil prenos sporočila v oddaljeni Veržeju skozi strnjene sovražne vrste. Kolikor za orožje sposobnih mož ter mladcev, toliko v smrt pripravljeneh prostovoljcev! In med temi, ki so se hoteli izmuzniti iz sovražnega oklepa, je bil tudi Benjamin med

branitelji, komaj 17 letni Vidin Franček. Poveljnik na zboru v Marijinem svetišču je bil ganjen do solz pri pogledu na kmečke junake — starejše in mlajše. Iz čete je stopil naprej Franček, padel na kolena pred župnika pred Marijinim oltarjem in ga prosil, naj poveri njemu nalogo prebitja do dedeka. Naj bo to njegov prvi viteški čin!

Župnik je omahoval, drugi so bili odločno proti. Mladec je prosil in stekel pri poveljnikovem oklevanju po mater. Ta naj da pred Marijo in celim zborom dovoljenje, da prikljče ravno on, najmlajši, ogroženemu taboru pomoč.

Vstopila je Vida in bila kot mati edina proti pričakovanju vseh za to, da se odpravi na večer njen sinko na sicer smrtno nevarno, a nujno potrebno pot. Pri toliki požrtvovalnosti, da, daritvi edinega otroka na oltar rešitve drugih so duhovniku zaigrale, zaplesale in se usule nehote in proti zadrževanju solze ganutja...

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših inserentih!

rala in se piše l'O. Če odvezamemo imenu plemiški pridevek, ostane samo še ime O. Admiral l'O izhaja iz zelo stare plemenite rodbine iz Normandije. Družina je posebno ponosna na dejstvo, da ima na celim svetu najkrajše ime. Pred kratkem je dobila družina O konkurenco. Ko je bila javljena zadeva z najkrajšim imenom po časopisih, se je javil lepega dne Japonec s sporočilom, da se piše J. Najvišja gora v Evropi — Montblanc dobi v doglednem času predor, ki bo dolg 12 km in so gradbeni stroški preračunani na 300 milijonov frankov.

tudi izvedbe načrta nasprotni. Ta borba se je zanesla v naše javne razmere. Očitki, ki padajo od vseh strani, kažejo, da naše razmere niso zdrave. Treba bo temeljitega ozdravljenja ali pa celo operacijskega noža, da se bolezen ozdravi. Upamo, da se združijo vsi tisti, ki jim je pri srcu gospodarski napredek občine.

Ponikva ob južni žel. (Vlom v župnišče.) V noči od 5. na 6. maja je tat že tretjekrat obiskal tukajšnje župnišče. Tokrat je splezal po lestevici do nadstropja in skozi okno vlomil v pisarno. Glede pričakovane denarja je bil gotovo razočaran. V pisarni je našel samo 70 Din, ki so bili deloma krstni, deloma mašni darovi. V sosedni sobi je dobil izkupiček nedeljskega »Slovenca« z dne 29. aprila v znesku 38 Din in izkupiček prodanih števil »Nedelje« 9 Din. Ker je denarja našel premalo, je pa tem bolj segel po župnikovi obleki. Obiskal je pet sob, vzel iz ene omare vse suknje, talarje in telovnike, iz snega predala vse perilo, privoščil si je tudi klobuk, gamašne, 3 pare zimskih in 2 para letnih čevljev. Imel je gotovo pomočnika. Sam ni mogel vsega odnesti. Tudi pri lestevici mu je moral nekdo pomagati. Župnikovi posli niso ničesar slišali; bila je namreč viharna in deževna noč z neprestanim gromenjem. Župnika pa ni bilo doma; zdravil se je v celjski bolnici. Vse okoliščine kažejo, da tat ni prišel od daleč. Dobro je vedel, da župnika ni doma. Sohe, v kateri je počival župnikov namestnik, se je previdno izognil. Lestvico je vzel kar pri župniškem gospodarskem poslopiju. Orožniki so pridno na delu. Bog daj, da pride vlomilec pravici v roke!

Črešnjice pri Vojniku. Črešnjičani smo malo znani čitateljem »Slovenskega gospodarja«, pa vendar še živimo v teh težkih časih. Novic je vedno kaj, pa se bojimo zanje in zato jih ne pošljemo v svet. Da, živimo še, samo denarja nam ni najpripeljali kar poln voz, ker nam ga primanjkuje. Smrti tudi pri nas kosi in nas pri miru ne pusti. Meseca aprila sta zapustila to solzno dolino Štefan Krajnc in B. Zasljal, stara čez 60 let. Dne 3. maja je mirno v Gospodu zaspal Matevž Štante, star 89 let, najstarejši v črešnjiški fari; birmal ga je škof Slomšek. Dne 14. maja je bila pri nas sv. birma, na katero smo se lepo pripravljali. Bog vas živi!

Olimje. Iz naše župnije vam poročamo malokedaj kakšno novico in še ta je po večini žalostna. Pač ni cvenka v naših žepih, ki jih je izpraznila grozna kriza. Nekatere družine so v tako slabem položaju, da nimajo niti za sol. Sporočiti vam moramo tudi nekaj veselejšega. Dne 1. junija bomo obhajali 20letnico delovanja našega g. župnika Ivana Lorbek. Ravno pred strašno svetovno vojno je prišel k nam pastirovat v zelenega Pohoraj od Sv. Primoža. Naš g. župnik je nad vse vnet dušni pastir, ki ga vse časti, spoštuje in ljubi. Je naša dolžnost, da proslavimo njegovo 20letnico, če ne na drugačen način, vsaj v molitvi pred Najsvetejšim. Z globoko hvaležnostjo do g. župnika združujemo prošnjo, naj ga nam Bog ohrani še mnogo let ter blagoslovi njegovo delo.

Iz zagrebške torbe. Suša in vročina je, da psi kar zijajo! Včasih so sneženi možje kaj veljali, da se je ob njihovem času zima povrnila, sedaj so pa najbrž odpovedali. Popolnoma pa tudi ne. Na praznik je namreč malo pogrmelo, pa tudi nekaj plohe se je vtilo, da je marsikoga zalotila moča, ker smo kar premalo verjeli, da vtegne biti kaj dežja. Bilo ga je nekaj, a vse premalo za to sušo in to vročino. — Hrvatsko križarstvo je imelo na praznik spomin 10letnice smrti zaslužnega dr. Merza, ki je stal ob zibelki katoliških mladinskih orga-

nizacij. V križarstvu se razvija seme, ki ga je on v Orlu zasejal. Se bi ga bilo treba, toda že v 28. letu je vzel od življenja slovo. Za seboj pa je zapustil zgled lepega življenja. — V jeronimski dvorani je vsako nedeljo ob 11. uri dopoldne kako predavanje o najvažnejših rečeh, ki danes javnost zanimajo. Pa je bilo zelo zanimivo na tem predavanju preteklo nedeljo, kjer je bil govor o komunizmu in drugih sodobnih novotarijah. Vsem seveda ni bilo vse po volji, kar je bilo povedano, ker so prav nekateri taki prišli poslušati. Eden je kar venomer nekaj pokašljeval in drugi so postajali čim dalje glasnejši. Pa je bilo večini tega kmalu odveč in menil je eden, da mu je najbrže treba svežega zraka; torej ven z njim, da se bo lahko pošteno odkašljati! Kar hitro so ga postavili na hladno. Potem pa je bil božji mir v dvorani.

Pogled v dobo najvažnejše iznajdbe.

(Dalje.)

Nekega večera je opazoval skozi okno očetove hiše, kako je urezala strela, razdeljena na več vej, v zemljo. Ta prikazen, katero je opazovalo pred njim nešteto oseb, ga je napotila na zamisel: sprejemnik in odpošiljnik za brezžično valovje spojiti z zemljo. Dobrih 48 ur za tem je dokazal Marconi s poskusom, da je razdaljo brezžične pošiljke stokrat povečal, ako je spojil eden konec aparata za izžarevanje valov z anteno, drugega pa z zemljo.

Raziskovanje brezžičnega brzojava po Marconijevem načinu je bilo v omejenih prostorih očetove hiše nemogoče. Tudi posest Griffone ni bila ugodna radi dreves in poslopij, ki so ovirala širjenje električnih valov. Marconiju je priskočil na pomoč srečen slučaj.

Ob angleški obali.

Angleška obal, polna zalivov in zarez, je bila obdana od razsvetljenih ladij. Te ladje-svetilke so bile neprestana in velika skrb Angležev, ker so bile v slučaju neviht povsem odrezane od celine. Glavni inženjer angleške brzojavne oblasti Preece se je trudil nekaj let, da bi zvezal svetilne ladje brez kablja s kopno zemljo. Zveza mu je uspela na ta-le način: Napel je dve sporedni žici, kojih konci so segali v morje in so predstvaljali strnjene kroge. Če je pošiljal po eni žici neprestani električni tok, je povzročala ta pošiljka potom indukcije v drugi žici električne sunke. Na ta način je Preeceju uspelo že leta 1892, da je dosegel brzojavno zvezo med točkama Penarth in Flatholme, a preko te razdalje ni mogel. Razven tega je še bil »priklic« na baš kar opisani način zelo težaven.

Profesor Righi je tedaj 23letnega Marconija poučil o Preecejevih poskusih. Marconi je pisal Preeceju o svoji lastni iznajdbi in je prosil Angleža, naj mu dovoli, da bo zvezal on Penarth in Flatholm brezžičnim putem po svojem načinu. Anglež je sprejel ponudbo od povsem neznanega ter mladega italijanskega visokošolca.

V začetku aprila 1897 je zapustil Marconi Bologno in se je odpeljal na Angleško

Eno dobro uro od kopališča Penarth se dviga iz morja 20 m visoka skala z imenom Lavernock Point. Na to skalo je postavil Preece 30 m visok jambor, ki je bil podprt z železnimi vrmi. Zgornji konec jambora je bil kronan od 2 m visokega in 1 m širokega klobuka iz cinka. Od tega klobuka je vodila izolirana bakrena žica do vznožja jambora do enega pola ali tečaja sprejemnika.

Pet kilometrov proč, na sredini Bristolkega kanala, je bil zapuščen otočič Flatholme, kamor so postavili oddajno napravo. V leseni kolibi, skozi koje špranje je piskal veter, na mizi je stal induktor, kojega preskok isker je znašal 25 cm, kojega kovinasti krogli sta menili v premeru 10 cm in se ju je lahko zblížalo na 2mm. Vse naprave so bile po možnosti enostavne, a postavljene na najboljšem poskusnem prostoru ter ozemlju.

S poskusi so pričeli dne 10. maja leta 1897. Najprej so položili preko skal 2 km dolgi žici, da bi ustvarili po Preecejevem načinu zvezo, kar je tudi kmalu uspelo.

Dne 11. maja je pričel Marconi s svojimi poskusi. Ob vznožju jambora je slonelo pet mož: Marconi, nemški profesor Slaby, Angleži Preece, Gavey in Cooper. Oči vseh so bile uprte na sprejemni aparat. Čakali so uro za uro . . . Zastonj. Na znamenje z zastavo s skale Lavernock Point, na katerega so odgovorili iz otočka Flatholme, bi naj začel pošiljati telegrafist brzojavna znamenja . . . Oddajal jih je, a nobena ni bilo mogoče uloviti in pristreti.

Konec

Romanja.

Romanje v Padovo se vrši, kakor smo že poročali, v dneh 12., 13. in 14. junija, odhod iz Maribora dne 12. junija zjutraj ob 4. uri z avtobusom izpred frančiškanske cerkve. Pot napelje čez Ljubljano, Trst (kosilo) v Padovo. Nazaj grede si ogledamo Benetke (štiri ure) ter prenočimo v Gorici. Tretji dan zjutraj si ogledamo Sveto goro pri Gorici ter se vrnemo ob glavnih bojiščih nekdanje soške fronte čez Tolmin, Kobarid, Trbiž, Beljak in Celovec domov. Prijaviti se je treba pri tajništvu KA v Mariboru, Slomškov trg. — Tudi za prihodnje skupino v Marjino Celje je še prostih nekaj sedežev. Odhod iz Maribora dne 6. junija zjutraj ob petih, vrnemo se dne 7. junija okrog 8. ure zvečer. Prijave istotako sprejema tajništvo KA v Mariboru. Prijaviti se je treba čimprej, da ne bo prepozno. Pojasnila daje: Romarski odbor KA ali pa Tajništvo KA v Mariboru.

Poslednje vesti.

Politične novice.

Dva zunanja ministra v Beogradu. Na potu v Zenevo sta se ustavila v Beogradu pri našem zunanjem ministru romunski in turški zunanji minister. Ministri so se posvetovali o položaju na Balkanu in zlasti o razorožitveni konferenci.

Nova poljska vlada. Predsednik poljske republike je poveril sestavo nove vlade bivšemu ministru in profesorju Lavu Koslovskemu. V novo vlado bodo stopile nove osebnosti, katerim bodo poverjena najvažnejša ministrska